



PREZES
URZĘDU OCHRONY
DANYCH OSOBOWYCH
Jan Nowak

Warszawa, 26 lutego 2020 r.

ZSPR.

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.), art. 7 ustawy z 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781), w zw. z art. 6 oraz art. 57 ust. 1 lit. f rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana [redacted] zamieszkałego w [redacted], na nieprawidłowości w przetwarzaniu jego danych osobowych przez Warszawski Rolno – Spożywczy Rynek Hurtowy S.A. z siedzibą w Broniszach przy ul. Poznańskiej 98, Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych

umarza postępowanie

Uzasadnienie

Do Urzędu Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana [redacted] y zamieszkałego w [redacted] od numerem [redacted], poczta w [redacted] (zwanego dalej „Skarżącym”), na nieprawidłowości w przetwarzaniu jego danych osobowych przez Warszawski Rolno – Spożywczy Rynek Hurtowy S.A. z siedzibą w Broniszach przy ul. Poznańskiej 98 (zwanego dalej: „Spółką”).

W treści skargi Skarżący podniósł, że Spółka wymaga od niego, jako sprzedającego, posiadania identyfikatorów, na których zamieszczone są dane osobowe. Identyfikatory wystawione są na widok

Urząd Ochrony
Danych Osobowych
ul. Stawki 2
00-193 Warszawa

"Warszawski Rolno-Spożywczy Rynek Hurtowy" S.A. BIURO ZARZĄDU SPÓŁKI
2020 -03- 03
wpłynęło

tel. 22 531-09-01

www.uodo.gov.pl

publiczny, co powoduje, że dane osobowe w nich zawarte są ogólnodostępne. Ponadto Skarżący wskazał, że brak identyfikatora jest karany przez Spółkę mandatami, na potwierdzenie tego Skarżący przedłożył kopię mandatu, który został na niego nałożony 5 czerwca 2018 r.

Mając powyższe na uwadze Skarżący zażądał nakazania Spółce dostosowania operacji przetwarzania do przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2) – dalej jako „rozporządzenie 2016/679” poprzez zaprzestanie wymagania od osób sprzedających swoje towary na giełdzie umieszczania w widocznym miejscu pojazdu ich danych osobowych, tj. imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego w niniejszej sprawie Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny:

1. Spółka dla sprzedających i kupujących na terenie Rynku Hurtowego w Broniszach prowadzi Programu Karty Stałego Klienta Rynku. Każdy sprzedający lub kupujący zainteresowany prowadzeniem działalności na terenie spółki, może przystąpić do programu poprzez wypełnienie stosownego formularza, który uprawnia do otrzymania karty stałego klienta. Dane pozyskane tą drogą przetwarzane są na podstawie zgody klienta.
2. 10.06.2010 r. Skarżący złożył w Spółce formularz zgłoszeniowy do Programu Karty Stałego Klienta Rynku, w którym przekazał swoje dane osobowe oraz wyraził zgodę na przetwarzanie danych osobowych wskazanych w formularzu.
3. Spółka przetwarza podstawowe dane identyfikacyjne: imię, nazwisko, dane kontaktowe: adres do korespondencji, adres e-mail, numer telefonu, numer NIP, REGON bądź PESEL, numery rejestracyjne.
4. Skarżący nigdy nie wycofał udzielonej zgody na przetwarzanie swoich danych.
5. Spółka wskazała, że podstawą przetwarzania danych osobowych Skarżącego jest art. 6 ust.1 lit. f rozporządzenia 2016/679.
6. Mając na uwadze przepisy ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252 t.j.), Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 roku ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz ustawy z dnia 21 grudnia 2000 roku o jakości handlowej artykułów rolno

- spożywczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2178 t.j.). Spółka wprowadziła obowiązek posiadania identyfikatorów dla sprzedających produkty żywnościowe na placu handlowym (Dział III, punkt 17 Zarządzenia w sprawie przepisów porządkowych na terenie „warszawskiego Rolno – Spożywczego Rynku Hurtowego” S.A. w Broniszach).
7. Wdrożone zasady bezpiecznego obrotu żywnością, nakładają na sprzedających obowiązek wdrożenia procedur identyfikacji. Dane na Identyfikatorze Sprzedającego wprowadza sam sprzedający (Spółka nie umieszcza danych osobowych na Identyfikatorze Sprzedającego).

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania tej decyzji. Jak podnosi doktryna „organ administracji publicznej ocenia stan faktyczny sprawy według chwili wydania decyzji administracyjnej. Reguła ta odnosi się także do oceny stanu prawnego sprawy, co oznacza, że organ administracji publicznej wydaje decyzję administracyjną na podstawie przepisów prawa obowiązujących w chwili jej wydania (...). Rozstrzygnięcie w postępowaniu administracyjnym polega na zastosowaniu obowiązującego prawa do ustalonego stanu faktycznego sprawy administracyjnej. W ten sposób organ administracji publicznej realizuje cel postępowania administracyjnego, jakim jest urzeczywistnienie obowiązującej normy prawnej w zakresie stosunków administracyjno-prawnych, gdy stosunki te tego wymagają” (Komentarz do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego M. Jaśkowska, A. Wróbel, Lex., el/2012).

Ponadto, w wyroku z dnia 7 maja 2008 r. w sprawie o sygn. akt I OSK 761/07, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, iż „badając (...) legalność przetwarzania danych osobowych, GODO ma obowiązek ustalenia, czy na datę wydawania rozstrzygnięcia w sprawie dane konkretnego podmiotu są przetwarzane oraz czy czynione to jest w sposób zgodny z prawem”.

Przedmiotem przeprowadzonego postępowania było przetwarzanie przez Spółkę danych osobowych Skarżącego na Karcie Identyfikacji Sprzedawcy.

Odnosząc powyższe do ustalonego stanu faktycznego, podkreślić należy, że decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia, jakie musi być wydane w przedmiotowej sprawie, ma okoliczność, że Spółka nie udostępnia danych osobowych Skarżącego, umieszczonych na Karcie Identyfikacji Sprzedawcy, co było przedmiotem skargi. Przeprowadzone postępowanie wykazało, że Spółka pozyskała i przetwarza jedynie dane osobowe Skarżącego podane przez niego w formularzu zgłoszeniowym do Programu Karty Stałego Klienta Rynku, za to dane zawarte w Karcie Identyfikacji

Sprzedawcy umieszcza indywidualnie sprzedawca. Natomiast obowiązek posiadania przez Skarżącego, jako sprzedawcy produktów żywnościowych, takiej karty oraz umieszczenia na niej określonych danych wynika wprost z przepisów, tj. art. 21 oraz art. 44a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 roku o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2019 r. poz. 1252 t.j.), art. 18 Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 roku ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności oraz art. 6 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 roku o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2178 t.j.).

W związku z powyższym brak jest podstaw do zastosowania przepisu art. 58 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) w myśl którego, w przypadku naruszenia przepisów tego rozporządzenia, Prezes Urzędu w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje administratorowi dostosowania operacji przetwarzania do przepisów rozporządzenia 2016/679. Nakaz taki w niniejszej sprawie byłby bezprzedmiotowy bowiem dane osobowe Skarżącego, umieszczone na Karcie Identyfikacji Sprzedawcy, nie są przez Spółkę udostępniane. Jak wskazano powyżej obowiązek udostępnienia przez Skarżącego, jako sprzedawcę artykułów rolno – spożywczych, określonych danych osobowych na Karcie Identyfikacji Sprzedawcy wynika wprost z przepisów prawa. Uznać zatem należy, że po stronie Spółki nie doszło do naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/679. Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, że postępowanie stało się bezprzedmiotowe, w związku z czym należy je umorzyć.

W tej sytuacji niniejsze postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1781), zwanej dalej Kpa, wobec jego bezprzedmiotowości. Zgodnie z ww. przepisem, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości lub w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości lub w części. Brzmienie powołanej regulacji nie pozostawia wątpliwości, iż w razie stwierdzenia bezprzedmiotowości postępowania organ prowadzący to postępowanie obligatoryjnie je umarza. Jednocześnie w literaturze przedmiotu wskazuje się, że bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” 7 wydanie Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 485).

Takie samo stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 27 lutego 2008 r. (III SA/Kr 762/2007): „Postępowanie staje się bezprzedmiotowe, gdy brak któregoś z elementów stosunku materialnoprawnego, co powoduje, że nie można załatwić sprawy przez rozstrzygnięcie co do istoty”.

Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

z up. PREZESA URZĘDU
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI
W DEPARTAMENCIE KONTROLI I NARUSZEŃ

Dorota Kusacka

Decyzja jest ostateczna. Od decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych (adres: ul. Stawki 2, 00 - 193 Warszawa).

Od skargi należy wnieść wpis stały w wysokości 200 zł, zgodnie z art. 231 w związku z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 poz. 2325, ze zm.).

Strona (osoba fizyczna, osoba prawna, inna jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej) ma prawo ubiegać się o prawo pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy może być przyznane na wniosek Strony złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek jest wolny od opłat sądowych.